

(Kort bemærkning).

Steen Gade (SF):

Vindmølleindustrien har jo sat nogle ambitiøse mål for vindmølleudbygningen i Danmark, nemlig 50 pct. af al elproduktion i 2025, så vidt jeg husker. Er det den slags målsætninger, som vi skal have de her konkrete ting sat ind i sammen med satsning på forbedret energieffektivitet i boligen? Hvis det var det, så begynder der jo sådan set at kunne tegne sig et overordnet billede, hvori vi kan putte de mere konkrete handlingsanvisninger.

(Kort bemærkning).

Martin Lidegaard (RV):

Ja, det er helt klart vores holdning i Det Radikale Venstre, at vi skal arbejde med konkrete målsætninger for energibesparelser, for klimareduktioner og også gerne for uafhængighed af olie i fremtiden, vindmøller osv.

Vi synes også, det er spændende at gå ind og kigge nærmere på landbruget, hvor vi jo også har en stor nicheproduktion. Men de konkrete målsætninger er det, der giver os anledning til at diskutere midlerne, og der bliver det vigtigt både at have nogle langsigtede målsætninger og nogle kortere målsætninger, som er mere realistiske.

Jeg kunne godt tænke mig lige at tilføje til det med olien, at noget af det fortvivlende her er, at hele transportsektoren, som jo vokser og vokser i øjeblikket som følge af hele globaliseringen af verdenshandelen, og som jo også er den, der bruger det meste af olien, lige præcis er den, som ingen har ønsket at tage fat på. Man kan sige mærkeligt bagvendt, at det, at vi får de her meget stigende oliepriser, kunne måske være en anledning til, at vi får en lejlighed til at tage den diskussion op igen, og at der tydeligvis om ikke i den danske regering så i hvert fald i EU er ret stor villighed til at tage fat på den diskussion.

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Så er det fru Anne Grete Holmsgaard som ordfører.

Anne Grete Holmsgaard (SF):

I SF er vi overbevist om, at en meget stor del af de nye job, der skal skabes i den private sektor, skal komme fra at koble løsningen med de meget alvorlige globale miljøproblemer sammen med skabelsen af nye produkter, nye processer og dermed nye job.

Vi mener sådan set, at den sammenhæng, der er mellem at skabe nye job i den private sektor og det at løse miljøproblemer – ikke kun klima-problemer, som jeg har talt meget om fra denne her talerstol, ikke kun på det energipolitiske område, men bredt set – er ret indlysende.

Men det er samtidig klart, at hvis man ligesom prøver at hænge sig i, at det vil markedet nok sikre af sig selv, så går man galt i byen. Som det også er blevet diskuteret i dag, viser vores erfaringer os, at der, hvor vi har turdet satse politisk, også er der, vi er blevet særlig dygtige, særlig fremragende, og man har brug for at være særlig dygtig og at være særlig fremragende, når man er et lille land.

Hvis vi går et par år tilbage, så var vi kendt i hele Europa og en stor del af den øvrige verden for at være det her lille, kolde, våde land, hvor vi var ualmindelig dygtige til vindenergi, men hvor vi også var dygtige til energiteknologier på en lang række andre områder.

Så fik vi desværre et dyk. Det var dengang, med hr. Lars Lilleholts ord, regeringen rystede posen tilbage i 2001-2002. Ja, posen blev rystet, desværre med den konsekvens, at vi mistede to ting. For det første har vi mistet en masse arbejdspladser i den private sektor, det er jo ikke særlig glædeligt, og for det andet mistede vi i hvert tilfælde akut vores omdømme, vores prestige i den omgivende verden.

Kl. 19.30

Prestige og omdømme er jo ikke sådan noget, man kan lægge på en hyld, og så kan man tage det ned på et eller andet tidspunkt og støve det af, og så er det intakt. Det er en form for levende organisme, som man hele tiden skal pleje, hvis man skal have det.

Sådan er det selvfølgelig også med produkter og produktudvikling. Derfor er det så fantastisk vigtigt, at vi rent faktisk får omsat den her sammenhæng mellem at løse miljøproblemer og skabe job til konkret politisk handling, for det er der, vi rent faktisk kan flytte noget.

Så vidt jeg kan høre, og det synes jeg er glædeligt, er der faktisk også sket noget i regeringen gennem de seneste godt og vel 3 år. Man er faktisk på vej bort fra den tænkning, man havde, da man rystede posen og sagde, at nu er der kun én ting, der gælder: billige energipriser, og vi skal have skåret alle mulige former for tilskud væk.

Nu er man på vej til at tænke i andre baner igen. Jeg synes, det klartest kom til udtryk i det, hr. Christian Wedel-Neergaard sagde, nemlig at vi igen er åbne over for at sige, at vi kan gå ind